

SLOVENSKI NAROD

Izbaja vsak dan popoldne, izjemni nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit vrst & Din 2.-, do 100 vrst & Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.-, večji inserati petit vrsta Din 4.-. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65. podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101, Racun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

POVRATEK KRALJA BORISA V SOFIJO

Tudi ob povratku iz Beograda so bile bolgarskemu kraljevskemu paru prirejene prisrčne ovacije

Beograd, 14. decembra. Včeraj popoldne je bolgarski kraljevski par odpotoval nazaj v Sofijo. Slovo ni bilo nič manj slovesno in prisjetno, kakor je bil nedeljski sprejem. Po vseh ulicah, po katerih sta se vozila kraljevska gosta na železniško postajo, je bilo postavljeno na desni strani vojaštvo, na levi v gostem špalirju klub slabemu vremenu mnogoštevilno občinstvo, ki je navdušeno pozdravljalo bolgarski in naš kraljevski par ter nujno spremljalo.

Na postaji sta se pred odsodhom vlaka kralj Boris in kraljica Ivana stali Aleksander poljubila ter se prisrčno poslovila. Kralj Boris je stisnil roko tudi kraljici Mariji, ki ga je poljubila na lice. Nato se je poslovil še od kneza Pavla, kneginje Olge ter ostale suite. Prav tako prisrčno je bilo slovo kraljice Ivane. Med sviranjem bolgarske himne »Sumni Marica« jo ob 14.30 trenutku vrnjak proti jugu. Kralj Boris, kraljica Ivana in princ Ciril so pri odsodu stali ob oknih svojega vagona ter živahnod ozdravljali pozdravom kralja Aleksandra in kraljice Marije.

Slovo v Nišu

Niš, 14. decembra. Snoči ob 18.30 je prispel iz Beograda v Niš naš dvorni vlak, s katerim sta se vračala Nj. Vel. kralj Boris in kraljica Ivana nazaj v Sofijo. Na železniški postaji so se zbrali zastopniki oblasti, med njimi ban moravske banovine Milan Nikolić, pomočnik poveljnika armije general Milan Plesničar, poveljnik divizije general Bora Ristić, poveljnik konjeniške divizije general Miljković, episkop Jovan, predsednik občine Caldarević, načelniki vseh oddelkov banske uprave, več senatorev in narodnih poslancev. Čeprav je bilo izredno slabo vreme in je padal gost sneg, se je na peronu vendarle zbralo tudi tako veliko občinstvo, da ni bilo za nikogar več prostora. Železniška postaja je bila okrašena z jugoslovenskimi in bolgarskimi zastavami, z zelenjem in z raznobravnimi žarnicami, s katerimi je bila na preročilu postaje sestavljena tudi velika krona.

Ko je vlak prispel na postajo, je priredila množica ljudstva navdušene ovacije Nj. Vel. kralju Borisu in kraljici Ivanji, ki sta se pojavila ob oknu vagona, dvorni maršal polkovnik Panec, ki je izstopil iz vlaka, je povabil zastopnike oblasti, in sicer bana, episkopa, pomočnika armijskega poveljnika, konjeniškega poveljnika in predsednika občine v voz. Kralj Boris je imel z njimi kratek razgovor in je pri tem izrazil svoje izredno zadovoljstvo nad navdušenimi sprejemi, ki so mu jih priredili tako v Nišu kakor v Beogradu. Ban in načelnik občine sta izročili kraljici Ivanji dva lepa šopka cvetnic. Kralj Boris je zapisal bana, naj sporoči njegovemu zahvalu zastopnikom oblasti in prebivalstvu za pristren sprejem. Obenem je na njegovo odredbo polkovnik Panec izročil prisotnim več odlikovanj. Odlikovani so bili ban z lento reda za državljanske zasluge I. stopnje, armijski poveljnik general Josip Kostić z lento reda za vojaške zasluge I. stopnje, pomočnik poveljnika general Plesničar z redom Aleksandra Nevskoga II. stopnje, divizijski poveljnik general Ristić z redom za vojaške zasluge II. stopnje, poveljnik konjeniške divizije general Miljković z redom Aleksandra Nevskoga II. stopnje, načelnik generalnega štaba polkovnik Majstorović z redom za vojaške zasluge II. stopnje.

Med tem je ministrski predsednik Mušanov sprejel zastopnike jugoslovenskih štabov in jim kratko izjavil, da odpotev predhodni mesec v Bukarešto. V času, ko se je kralj Boris poslavil od zastopnikov oblasti, je bil ban Nikolić pri ministrskem predsedniku Mušanovu, ki mu je izjavil, da je globoko ginjen zaradi vsega, kar je videl in doživel ob prilik obiski bolgarske kraljevske dvojice v Jugoslaviji. Nasproti je bana, naj sporoči prebivalstvu njegovo zahavo za tako prisrčen sprejem. Obenem je dejal:

»Ti dogodki bodo rodili najboljše sadeve tako za Jugoslavijo kakor za Bolgarijo.«

Ob 18.50 je vlak zapustil Niš in krenil dalje proti Caribrodu. Množica je ob odsodu vlaka znova s silnim navdušenjem manifestirala svojo radost zaradi poseta bolgarske kraljevske dvojice. Kralj Boris je stal pri oknu in prisrčno ozdravljal.

V Caribrodu

Caribrod, 14. decembra. Vlak, s katerim se vrača bolgarski kraljevski par v Sofijo, je prispel snoti v Caribrod, kjer sta se kralj Boris in kraljica Ivana poslovila od jugoslovenskega dela svojega spremljstva. Ljudstvo, ki je bilo na peronu, je predirelo navdušene ovacije odhajajočim kraljevskim gostom, vsled česar je kralj Boris stopil k

oknu, ga odpril in ozdravil množici. Poleg njega se je pojavil tudi princ Ciril, kraljica Ivana pa je ostala v svojem kupeju.

Med potjo iz Niša v Caribrod je bolgarski ministrski predsednik Nikolao Mušanov sprejel vnovič jugoslovenske novinarje ter jima kratko izjavil:

Nj. Vel. kralj Boris in kraljica Ivana sta izredno zadovoljni nad navdušenim sprejemom v naši državi. Naloga vas novinarjev je sedaj, da nadaljujete delo, ki sta ga v Beogradu započela vladarja obeh bratskih in sosednih držav.

Z jugoslovenske meje je kralj Boris poslal kralju Aleksandru poslednjo brzjavko v slovo, bolgarski ministrski predsednik Mušanov pa se je s posebno brzjavko poslovil od ministrskega predsednika dr. Milana Sršnika in zunanjega ministra Bogoliubija Jevtića.

Ko je vlak vozil mimo čuprijske postaje, je kralj Boris odšel k strojevodji na lokomotivo in ostal z njim osem minut v razgovoru. Zanimal se je za stroj in brzino vlaka. Spominca je izrazil željo, da bi sara vodil vlak dalje, nazadnje pa je odnehal, bržkone zaradi prehudega mraka. Med večerjo, ki je bila v obnedini enega izmed železniških vozov, je imel kralj Boris daljši razgovor tudi s kraljevim odposlancem admiralom Pricom.

Na postaji v Caribrodu je vlak stal 18 minut. Ob 21.3 je zapustil postajo in obrezel preko meje proti Sofiji, kamor je prispel ob 22.30 po srednjevropskem času.

Povratek v Sofijo

Sofija, 14. decembra. AA. Dvorni vlak s kraljem Borisom in kraljico Ivanom, princem Cirilom in s predsednikom bolgarske vlade Nikolao Mušanovim je prispel na sofijski železniški postajo snoti ob 23.17.

Nekaj minut pred prihodom vlaka so odšli iz dvorne čakalnice na peron namestnik predsednika vlade notranji minister Aleksander Virginov, z vsemi ministri in s poročnikom zunanjega ministra, predsednikom Sobranja Aleksander Malinovim, kateremu je izjavil, da je zadovoljen s svojim obiskom v Beogradu.

Po teh pozdravih so kralj Boris, kraljica Ivana, princ Ciril, predsednik vlade Mušanov odšli z drugimi dostojanstvenimi v dvorni čakalnici, kjer je kralj Boris izpravil nekaj besed s prisotnimi. Nadalje se je razgovarjal s predsednikom Sobranja Aleksandrom Malinovim, kateremu je izjavil, da je zadovoljen v svojem obiskom v Beogradu. Pristavlja je, da mi bo mogel v kratek obseg obširovati svoje vtise. Po končanem razgovoru z Malinovim je kralj Boris še enkrat segel v roke prisotnim, katere sta pozdravili tudi kraljica Ivana in princ Ciril.

Kraljevska dvojica je nato s princem Cirilom in s spretnostom zapustila dvorno čakalnico in se z avtomobili odpeljala na dvor.

general Solarov, odpravnik jugoslovenskega poslaništva Miloje Smiljančić, jugoslovenski vojaški atašé generalstavnih polkovnikov Vasilije Petković in dvorni svetnik Drandarov. Na peronu so bili zbrani tudi predstavniki civilnih in vojaških oblastev in zastopniki bolgarskih in tujih listov.

Ko je prispel dvorni vlak, ki je bil močno zaesnežen in prevlečen z ledom, na postajo, so se našprije odprila vrata salonevskoga voza, na katerih se je pojavil kralj Boris dobro razpoložen in z veselim nasmehom. Kralj Boris je takoj izstopil, za njim pa so izstopili kraljica Ivana, princ Ciril, predsednik bolgarske vlade Nikolao Mušanov, pooblaščeni minister kraljevine Jugoslavije in Sofiji dr. Aleksander Vučković in kraljev spremljevalci.

Kralj Boris je na peronu pozdravil metropolita Neofita in Stefana, nakar je segel v roke notranjem ministru kot namestniku predsednika vlade v ostalih ministrom.

Po teh pozdravih so kralj Boris, kraljica Ivana, princ Ciril, predsednik vlade Mušanov odšli z drugimi dostojanstvenimi v dvorni čakalnici, kjer je kralj Boris izpravil nekaj besed s prisotnimi. Nadalje se je razgovarjal s predsednikom Sobranja Aleksandrom Malinovim, kateremu je izjavil, da je zadovoljen s svojim obiskom v Beogradu. Pristavlja je, da mi bo mogel v kratek obseg obširovati svoje vtise. Po končanem razgovoru z Malinovim je kralj Boris še enkrat segel v roke prisotnim, katere sta pozdravili tudi kraljica Ivana in princ Ciril.

Kraljevska dvojica je nato s princem Cirilom in s spretnostom zapustila dvorno čakalnico in se z avtomobili odpeljala na dvor.

Odhod bolgarskih novinarjev

Beograd, 14. dec. Ob 11. dopoldne so bolgarski novinarji, ki so se mudili v Beogradu ob prilik poseta bolgarskega kraljevskega para, odpotovali nazaj v Sofijo po prisrčnem slovesu od beografskih varovišev. Naša železniška uprava jim je dala na razpolago poseben vagon. Burnega vzklikanja ni bilo konca, dokler ni vlak odpeljal. Bolgarski novinarji so vzklikali »Na svidenje v Sofiji!«

Nemške želje

V svojih zahtevah napram Franciji stremi Nemčija predvsem po povečanju lastne oborožitve

Pariz, 14. decembra. Po torkovi seji ministrskega sveta so znane naslednje podrobnosti o predlogu nemške vlade glede razorožitvenega vprašanja:

Nemška vlada je mnenja, naj bi vse države, ki so se dolžne razorožavati, prekinile oboroževanje, da bi Nemčija dobila čas za organiziranje svojih 300.000 mož državne brambe. Kadrovski službi naj bi trajala leta dni. Nemčija naj bi dobila vse za popolno armado potrebne vrste obrambnega orožja, pri čemer pa ne zahteva, naj bi ostale države v tej dobi opustile te vrste orožja. V ostalem naj bi se o tej točki vršila pogajanja pozneje. Ce bi ostale države v dolčolini dobi ne izvedle razorožitve, bi imela Nemčija pravico izdelati enako orožje. Da bi se povečala varnost, je Nemčija praviljena podpisati dvostranske pogodbe in pogodbe za medsebojno pomoč. Glede oborožnosti, ki jih vsebujejo locarska pogodba o demilitarizaciji Porenja, je državna vlada menda nazirjanja, da so postali ti dogovori zaradi francoških utrd na meji iluzorji. Glede vojaških formacij je že nemški poslanik v Parizu dr. Köster v razgovoru s Paulom Boncourjem naglasil, da so bile narodno-socijalistične napadalne formacije ustanovljene v glavnem za to, ker je bilo treba poskrbeti za varnost države. Za primer je navedel število brezposelnih in število članov napadalnih formacij. Državna vlada bi bila pripravljena pristati na to, da bi mednarodna komisija ugotovila obseg in način napadalnih oddelkov.

Nemška vlada je zapisala, naj sporoči njegovu zahvalo zastopnikom oblasti in prebivalstvu za pristren sprejem.

Obenem je na njegovo odredbo polkovnik Panec izročil prisotnim več odlikovanj. Odlikovani so bili ban z lento reda za državljanske zasluge I. stopnje, pomočnik poveljnika general Plesničar z redom Aleksandra Nevskoga II. stopnje, divizijski poveljnik general Ristić z redom za vojaške zasluge II. stopnje, poveljnik konjeniške divizije general Miljković z redom Aleksandra Nevskoga II. stopnje, načelnik generalnega štaba polkovnik Majstorović z redom za vojaške zasluge II. stopnje.

Med tem je ministrski predsednik Mušanov sprejel zastopnike jugoslovenskih štabov in jim kratko izjavil, da odpotev predhodni mesec v Bukarešto. V času, ko se je kralj Boris poslavil od zastopnikov oblasti, je bil ban Nikolić pri ministrskem predsedniku Mušanovu, ki mu je izjavil, da je globoko ginjen zaradi vsega, kar je videl in doživel ob prilik obiski bolgarske kraljevske dvojice v Jugoslaviji. Nasproti je bana, naj sporoči prebivalstvu njegovo zahavo za tako prisrčen sprejem. Obenem je dejal:

»Ti dogodki bodo rodili najboljše sadeve tako za Jugoslavijo kakor za Bolgarijo.«

Ob 18.50 je vlak zapustil Niš in krenil dalje proti Caribrodu. Množica je ob odsodu vlaka znova s silnim navdušenjem manifestirala svojo radost zaradi poseta bolgarske kraljevske dvojice. Kralj Boris je stal pri oknu in prisrčno ozdravljal.

Angleško posredovanje

London, 14. dec. Za kulisami se opaža tukaj zelo živahnemu zunanjemu politični aktivnosti. V Foreign office pričakujejo od ure do ure, da bo Francija še izpopolnila doslej objavljena poročila o včerajnjih razgovorih v Berlinu. Govorji se, da bo zaradi nadaljevanja tekočih mednarodnih razgovorov v evropskih prestolnicah spelitali italijanski državni tajnik Suvich bodisi naravnost iz Berlina ali pa vsaj še pred Božičem za nekaj dni v London, kjer bi obrazložil italijanski načrt o reformi Društva narodov in o posredovalni vlogi Italije v nasprotvih Nemčije z zadržanimi državami.

Times objavlja očividno od Foreign office inspirirani članek, v katerem navaja, kot verjetno, da bo zunanj minister Simon o Božiču pridelal kratek odmor na celini Čas še ni točno določen. V oficijskih krogih smatrajo, da ni izključeno, da se bo angleški zunanj minister na svo-

jem potovanju sestal z inozemskimi državniki. Med tem prisipuje angleška vlada največjo važnost nadaljevanju sporednih in dopolnilnih prizadevanj, da bi se razorožitvene konference zopet premaknila z mrtve točke.

Nov Macdonaldov načrt

Zeneva, 14. dec. Londonski dopisnik »Journal de Genève« poroča svojemu listu, da namevera Macdonald predložiti v Zenevi nov razorožitveni načrt. V teklu prihodnjega tedna bo zunanj minister Simon potoval na Côte d'Azur v Franciji in se bo na poti ustavil v Parizu, kjer bo razgovarjal s francoškimi ministri o januarškem zasedanju glavnega odbora razorožitvene konference. Takrat bo predložil tudi temelje novega angleškega razorožitvenega načrta. Dopisnik omenjenega lista ne navaja nobenih podrobnosti o tem novem načrtu. Tudi v krogih Društva narodov ne vedo nicedar o tem načrtu, pristavljajo pa, da doslej o londonskih razgovorih glavnega tajnika Društva narodov Avenuela niso dobili nobenih vesti, razen besedila predstavnika, ki ga je imel glavni tajnik pred članji spodnje zbornice.

Potovanje grškega zunanjega ministra

Atene, 14. decembra. Listi poročajo, da bo zunanj minister Maximos še ta teden odpotval v Pariz. Potovanje zunanjega ministra je popolnoma zasebno. Na potu v Pariz se bo zunanj minister ustavil v Rimu in izmenjal tamkaj misli o vprašanju zunanjosti politike obeh prijateljskih držav. V Pariz bo postal Maximos čez božične praznike, in Atene pa se bo vrnil preko Beograda, kjer bo imel zastopnik jugoslovenske vlade razgovore o splošnih balkanskih vprašanjih.

Francoski parlamentarci na Madžarskem

Ljubljana v snežnem metežu

Snežni zameci se že začeli ovirati železniški in avtobusni promet

Ljubljana, 14. decembra.

Smučarski pripravniki uživajo veliko pritekajo pri vremenskih vrednostih. Najdraji so naročili več vzorcev snega, včerajšnji sneg pa ni bil le za vzorec, temveč tudi za vse potrebe. To je v pravem pomenu besede standardni sneg, da nas lahko širi svet zavida zasi. Poštano poročilo smo ga naročili in dostavljajo nam ga v pravem sodobnem tempu, v duhu našega časa. Izpod neba se je včeraj prao mogoč boč, kakor pravi rek, da se pretepojata barči, snežilo je tako, kakor da so odprte vse nebesne zapornice. Tega ne moremo več pristejeti med padavine, nego med plazove. Takšni so baje snežni viharji v planinah in na severnem tečaju. Mesto je bilo ves dan zavito v snežne oblake. Ves dan je bilo mračno, da so morale v mnogih lokalih goretji luči ves čas.

Takšni snežni meteži ni navaden dogodek tudi za one, ki se poživljajo na sneg in smučanje, zakaj Ljubljana je dojivljeno zasuta s snegom. Te smučarske mane je toliko, da jo morski odrivamo z nosovi. Ni več Šala, kitanje snega na cestah moremo pristejeti med reševalne akcije. Se celo domačini so se včeraj s težavo orientirali po naših ulicah, ki so takorek izginile s površja zemlje. Trotoari, in ceste - vse je bilo zasneženo, vse izravnalo in morski so bili pravi zameti. Svežilo je po vetrju, da so ljudje hodili po cestah napol slipi, a redki so se upali na prostot. Človek bi mislil, da se bodo vsaj smučarji boli ogreli za sneg, toda očvidno so se rotuhali. Morda je bilo tudi veselje prisimo, da bi mu lahko dali duško. Sicer pa moramo upoštevati, da bi bilo za morskih smučarjev zelo tvegan podjetje, da bi se spustili v takšnem snegu na smučko. V takšnem snegu namreč lahko celo utonči, zlasti, če se smučaš v vodoravnih legih, kakor večina smučarjev.

Skratka, ustavilo se je skoraj vse življenje zaradi preljubega snega. Meščani, ki so zvedeli, da sneži, so kopali pred večernimi vrati rove, samo toliko je ta ali oziroma odbršek sneg s trotoaria, da bi kdo ne misli, da ni v hiši žive duše. Vendar je treba primanjati, da so se skoraj po vsem mestu otepeli snega z večjo ali manjšo vremenu. Ves dan so na trotoarjih skrtale lope, včetve so jih tu in tam vsi družinski člani. Nekateri so bili pri kidanju snega v nevarnosti, da ostanejo v zameci, ker je snežilo hitreje kakor so kidal sneg. Največ so trpeli hinski, toda ne vsi, ker si mnogi niso jemali snega tako k srču ter jih ni zanimalo, da so bili zasneženi trotoari. Razen osebnega prometa se je ustavil tudi voznji. Menda bomo uvedli namesto navadnega osebnega prometa splošno smučanje po trotoarjih. Smučarsvo pač tako zmagovalo prodira na vsej drti in sneg se kupisti povsod, s kidanjem snega s trotoarjev so pa stroški. Dobili smo sneg izvrstne kvalitete, ki bi ga bilo res škodo, kidal in odvajati. Zapadel je teh, »najnešnji« sneg ali pršič, ki je vreden zlata za smučarstvo.

Toda ne smete misliti, da se tudi pri mestnem cestnem nadzorstvu niso zmenili za sneg. V Ljubljani ne sneži tako vsak dan in nekateri pravijo, da že več let niso imeli takšnega, početnega snega. Prejšnja leta jim v decembri sploh se ni očitilo treba kidati snega, druge meseca je pa bilo dovolj stalnih delavcev mestnega cestnega nadzorstva za takšne reševalne akcije. Sedaj je stvar resna in včeraj so zadele številni nezaposleni oblegati pisarno mestnega nadzorstva ter so cele vojske delavcev naskočili sneg. Stalno nameščeni delavci so kidal sneg že ves dan na najpometnejših ulicah, toda njihovo delo ni mnogo zaledlo, ker so nehečani seljani sneg z veliko vevnicico. Na cestno nadzorstvo pošilja nezaposlene mestne socijalni urad, mnogi pa tudi prihajajo sami od sebe. Včeraj je bil pred pisarno izreden način. Vsi so hoteli, da bi jim uradniki vpišali čim prej. Bilo so se, da bi ne dobilo kdo drugi dela namestu njih. Zato je manjšalo za las, da se niso začeli preprečiti. Med vojno se ljudje niso trgali tako za krušne karte, kakor so se včeraj nezaposleni za delo. Včeraj jih je res zelo potrebna zasluga, zlasti sedaj pred božičem, družinski odjetje, ki ne morejo kupiti otrokom oblike in obuvala za čolo in ne za dom kuriva. Toda snežilo se bo vedno in sneg je maglo pospravljen, če najdiamo nekoliko več ljudi. Vendar pomeni sneg olajšanje vsaj za nekaj časa za socialni urad, ki ima tako malo sredstev za podprtje nezaposlenih. Tudi na Borovški delu ne bo več takšnega salvado. Svede je med nezaposlenimi, tudi mnogo delomrudežev, ki so se včeraj potuhnili, da bi jih niko ne mogel najeti za kidanje snega. Včeraj so iskali nezaposlene mnogim zasebnikom, da bi jim pomagali kidal sneg izpred hiš, a nezaposlenega ne more kar takto sneti s kljuk, ga potrebuješ. Vendar so včeraj še mnogi berači v mestu, kakor vsek dan.

Tramvaj se je včeraj še uspešno boril s snegom, vendar mu je že »pohajala sara«. Pred avtomatičnimi kremticami se je moral ustaviti čeče, ker jih niso mogli čistiti sproti ter niso funkcionalne. Premakljive tračnice se namreč niso mogle premikati, ker je bila v žlebovih sneg. Delaveci, ki grade tramvajske proge, še niso kapitulirali. Kopanje je seveda precej zastojalo, čeprav so se gredili pri koksovih pečeh. Danes je reševalna akcija. Skoro razpreduena po vseh najpometnejših mestnih cestah in vogni promet se še ni ustavil.

Cestno nadzorstvo je mobiliziralo celo armado delavcev, ki so začeli delati davje ob 5. Najejo je okrog 315 nezaposlenih. Cestno nameščeni delavci pri cestnem nadzorstvu je okrog 150 in podjetje Dukč

je posodilo 60 svojih delavcev za kidanje snega. S snegom si torej služi kruh nad 500 delavcev, ki bodo zaposleni do konca tega tedna, če bo pa snežilo, še daleč časa.

Včeraj je snežilo skoraj po vsej državi, posek je divjal hud snežni metež in nastali so takšni zameci, da je ogrožen v promet, ki je bil mestoma celo ustavljen. Tačko poročajo, da je bil snodi na prog med Trmanjo, Gračanico in Kninom in Liki proti popolnoma ustavljen. Potniški vagoni vostijo samo med Zagrebom in Gračacem ter med Splitom in Kninom. Na susaški prog je svež ponokod zatrali prog, klub temu je pa promet za enkrat še v radu.

Prav tako, kakor v Ljubljani je tudi včeraj v Zagrebu ves dan snežilo, temperatura je pa pada na 11 pod nivo. Zaradi velike množine snega je promet seveda precej trpel, zlasti so pa nastale težkoči v tramvajskem prometu. Ves dan so morali s plugi čistiti ulice, prav tako tudi danes ponoc.

ZAMUDE VLAKOV

Sprito ogromnih množin snega in zaradi hudih snežnih metežev, ki so ponokod kar na mah zatrali prog, je bil seveda železniški promet večkrat resno ogrožen in so včeraj vsi vlaki prihajali z večjimi ali manjšimi zamudami v Ljubljano, osebni vlak, ki odhaja okrog 7.10 iz Kranja, je pa sploh občital že v Kranju in ni mogel naprej. Potniki so morali prestopiti na večerni redni potniški vlak z Jesenic. Brzovlak z Gorenjskega je prispeval z dveurno zamudo. Med Verdom in Logatcem so la-

hko vadrivali promet samo na eni prog, velike težkoči so pa nastale tudi v prometu s Postojno, ker je vse progje od Postojne do Nabrežine močno zamenjena. Zaradi to so izstali vse italijanski tovorni vlaki. Na Stajerskem je poležaj v splošnem nekoliko boljši in so vlaiki prihajali v Ljubljano le s nematinimi zamudami.

Davje je bilo v lokalmem prometu še v redu, ker so bile proge še ponoc odprte in so včetve vlaiki še došli todno v Ljubljano. Zamude imajo edino bral in izzemski vlaiki. Beogradski brzovlak, ki bi moral priti ob 9.45 v Ljubljano, ima vse v zamudo in bi prispeval še v radu.

V DRAVSKI BANOVINI
Včeraj je snežilo po vsej dravski banovini in je zapalo povprečno 40 do 50 cm snega. Svežilo je do 8. zjutraj, davi se je pa pritoči jasnitvi. Po včetve, ki jih je prejela železniška direkcija, je zapalo največ snega na Notranjskem in Gorenjskem, kjer so zameti povzročili zamude vlaikov in mestoma začasno onemogočili promet, precej na debelo je pa zapadel sneg tudi v okolici Zalcu in v vsej Savinjski dolini.

UKINJEN AVTOBUSNI PROMET
Zaradi snega je postal zastoj tudi v avtobusnem prometu in ukinito so bile tudi nekatere zvezze. Večeraj so imeli na nekaterih progah velike težkoči in avtobus je Logatca ozirome z Vrhniko sploh ni bilo v Ljubljano, ker je cesta zatrpana s snegom. Tudi tržiški avtobus je včeraj izstotal, davi je pa prispeval v Ljubljano in precej zamudo. Ustavljen je promet do Velikih Lašč, Bloke so pa tako zasnežene, da ne bo tako kmalu vzpostavljen promet. Prav tako ni bilo v Ljubljano avtobusa z Vranciscevsko, dočim je kamničan prispeval, izstotal je pa tudi avtobus iz Žirov in iz Škofje Loke.

Odmev izmišljotin o ponarejevalcih tisočakov

Ravnatelj Zalokarjeve tvornice kvasa na Viču g. Stanko Bizjak obsojen na 1500 Din globe.

Ljubljana, 14. decembra.
Pod tem naslovom smo 29. novembra poročali o razboru, ki je bila istega dne pri srečkem sodišču v Kranju proti Stanku Bizjaku, ravnatelju Zalokarjeve tvornice kvasa na Viču, ker sta ga tožila ljubljanski odvetnik dr. Egon Star in predsednik velesevnega Avgust Praprotni in zaradi kleveta, ker je 24. ali 25. oktobra pripovedoval trgovcu Ignacu Andrašiču pred njegovim trgovinom v Kranju, ko je bil prisoten tudi kranjski hotelier Ivan Blagne, če da sta tožitelja že dve dni aretirana, ker sta udeležena pri tlohotapetu ponarenjenih tisočakov v znesku 750 milijonov Din.

Ko sta bila pri tej razpravi zaslišana za pritoč Ignacu Andrašiču in Ivanu Blagnu, ki sta oba potrdila navedbe tožbe in jo tudi izpopolnila, je sodnik dr. Valentin Benedik razpravo preložil zaradi odstotnosti in ponovnega vabilja toženega Stanka Bizjaka, ker dostava vabil obtožencu ni bila izkazana v spisih.

Tako drugi dan 30. novembra je pa naš list na ustnemu zahteve Stanka Bizjaka objavil nedaljni popravek z njegovim podpisom:

»V zadevi omenjene tožbe mi ni nisem znanega, niti nisem prejel povabilo na razpravo. Izjavljam tudi, da nimam z zadevo nobenih stikov in da to pomeni ali pa kleveta, ki ima gotovo kako drugo ozadje. Zanimal pa se bom, da spravim te očitke tja, komor spadejo!«

Ker je ravnatelj Stanko Bizjak s svojim podpisom prezel vso odgovornost za svoje trditve, smo na njegovo željo povrak objavili in mirno čakali za 13. decembra razpisane nadaljevanje razprave.

Medtem je tudi policija kaznovala že dve skupini takih ljudi, ki so širili te enako zlobne kot neumne vesti, s prav občutnimi globimi in med njimi je policija tudi Stanku Bizjaku naložila globo 500 Din.

Včeraj ob 9. se je končno v Kranju pri srečkem sodišču nadaljevala razprava proti Stanku Bizjaku, ki je bil tudi sam navozec. Razpravo je vodil sodnik dr. Valentin Benedik, oba tožitelja pa je zastopal kranjski odvetnik dr. Stanko Šajović, prisoten je bil pa tudi zaseben tožitelj odvetnik dr. Egon Star.

Toženi Stanko Bizjak je priznal, da je bil v Kranju res razgovor o teh stvarih, vendar se pa vsebine razgovora ne spominja točno. Na pogovor o Avgustu Praprotniku se sicer spominja, vendar pa o dr. Staretu ni govoril, ker ga niti je poznal, pač je bil pa dr. Star le mimograde omenjen. Obtoženec je posebno poudarjal, da je že že dve dni pričel Andrašiču v Ljubljani rekel, da vodiši v Grahovem; Medena Anton, posestnika v Begunjah pri Cerkljici; Skotska Anton, posestnika v Domžalah; Pavlin Alojzija, posestnika v Podbrezju; Zupana Josipa, posestnika in lesnega trgovca v Dovjem; Berdajska Leopolda, posestnika na Savi pri Litiji, Brusa Franca, posestnika v Čevljah; Pupisa Miroslava, posestnika in trgovca v Gornjem Logatu; Schauta Leon, gradiščanskega ekskavatorja na Smežniku pri Starem trgu; Zubukovca Stanka, posestnika v Lozu; Pogačnika Anton, posestnika in trgovca v Podnartu; Muleja Valentina, posestnika in lesnega trgovca v Lancovem; Hafnerja Josipa, posestnika v Škofiji Loka; Lončarja Ivana, posestnika v Tržiču; Furjanca Franca, posestnika na Verdu pri Vrhnikih; Drašlerja Anton, posestnika in gostilnici v Borovnici; Mikluka Jožefa, posestnika v Lukovici; Penca Franca, tvorničarja in posestnika v Mokronogu; Stovčnika Karla, posestnika v Gornjem Marofu; Cervinko Franca, inženjerja in ravnatelja rudnika v Krmelju; Ilica Franca, posestnika in industriala v Ribnici; Jenča Franca, inž. v pok. v Kočevju; Goljo Ivana, posestnika v Metliki; Müllerja Karola, posestnika, trgovca in župana v Črnomu; Šeunga Franca, avt. civ. inž. v Gornji Straži; Detelo Otona, veleposestnika na Turnu pri Preddvoru; Novaka Ivana, posestnika in mizarja v Kočevju; Koprivca Ivana, posestnika in gostilnčarja v Vel. Laščah; Radeja Josipa, posestnika

in predstavnik v Ljubljani je dočim po § 24. zakona iz 18. februarja 1878. št. 30 drž. zak. za izvedence za razlastitive v železniške svrhe za 1. 1934: Zupančica Franca, inž. v Ljubljani; Matjana Josipa, posestnika v Vižmarjih; Benkoviča Franca, posestnika v Blagovici; Kersnika Antona, gračaka na Brdu; Krajca Antona, posestnika in lesnega trgovca v Grahovem; Medena Anton, posestnika v Begunjah pri Cerkljici; Skotska Anton, posestnika v Domžalah; Pavlin Alojzija, posestnika in lesnega trgovca v Dovjem; Berdajska Leopolda, posestnika na Savi pri Litiji, Brusa Franca, posestnika v Čevljah; Pupisa Miroslava, posestnika in trgovca v Gornjem Logatu; Schauta Leon, gradiščanskega ekskavatorja na Smežniku pri Starem trgu; Zubukovca Stanka, posestnika in Lozu; Pogačnika Anton, posestnika in trgovca v Podnartu; Muleja Valentina, posestnika in lesnega trgovca v Lancovem; Hafnerja Josipa, posestnika v Škofiji Loka; Lončarja Ivana, posestnika v Tržiču; Furjanca Franca, posestnika na Verdu pri Vrhnikih; Drašlerja Anton, posestnika in gostilnici v Borovnici; Mikluka Jožefa, posestnika v Lukovici; Penca Franca, tvorničarja in posestnika v Mokronogu; Stovčnika Karla, posestnika v Gornjem Marofu; Cervinko Franca, inženjerja in ravnatelja rudnika v Krmelju; Ilica Franca, posestnika in industriala v Ribnici; Jenča Franca, inž. v pok. v Kočevju; Goljo Ivana, posestnika v Metliki; Müllerja Karola, posestnika, trgovca in župana v Črnomu; Šeunga Franca, avt. civ. inž. v Gornji Straži; Detelo Otona, veleposestnika na Turnu pri Preddvoru; Novaka Ivana, posestnika in mizarja v Kočevju; Koprivca Ivana, posestnika in gostilnčarja v Vel. Laščah; Radeja Josipa, posestnika

in predstavnik v Ljubljani je dočim po § 24. zakona iz 18. februarja 1878. št. 30 drž. zak. za izvedence za razlastitive v železniške svrhe za 1. 1934: Zupančica Franca, inž. v Ljubljani; Matjana Josipa, posestnika v Vižmarjih; Benkoviča Franca, posestnika v Blagovici; Kersnika Antona, gračaka na Brdu; Krajca Antona, posestnika in lesnega trgovca v Grahovem; Medena Anton, posestnika v Begunjah pri Cerkljici; Skotska Anton, posestnika v Domžalah; Pavlin Alojzija, posestnika in lesnega trgovca v Dovjem; Berdajska Leopolda, posestnika na Savi pri Litiji, Brusa Franca, posestnika v Čevljah; Pupisa Miroslava, posestnika in trgovca v Gornjem Logatu; Schauta Leon, gradiščanskega ekskavatorja na Smežniku pri Starem trgu; Zubukovca Stanka, posestnika in Lozu; Pogačnika Anton, posestnika in trgovca v Podnartu; Muleja Valentina, posestnika in lesnega trgovca v Lancovem; Hafnerja Josipa, posestnika v Škofiji Loka; Lončarja Ivana, posestnika v Tržiču; Furjanca Franca, posestnika na Verdu pri Vrhnikih; Drašlerja Anton, posestnika in gostilnici v Borovnici; Mikluka Jožefa, posestnika v Lukovici; Penca Franca, tvorničarja in posestnika v Mokronogu; Stovčnika Karla, posestnika v Gornjem Marofu; Cervinko Franca, inženjerja in ravnatelja rudnika v Krmelju; Ilica Franca, posestnika in industriala v Ribnici; Jenča Franca, inž. v pok. v Kočevju; Goljo Ivana, posestnika v Metliki; Müllerja Karola, posestnika, trgovca in župana v Črnomu; Šeunga Franca, avt. civ. inž. v Gornji Straži; Detelo Otona, veleposestnika na Turnu pri Preddvoru; Novaka Ivana, posestnika in mizarja v Kočevju; Koprivca Ivana, posestnika in gostilnčarja v Vel. Laščah; Radeja Josipa, posestnika

in predstavnik v Ljubljani je dočim po § 24. zakona iz 18. februarja 1878. št. 30 drž. zak. za izvedence za razlastitive v železniške svrhe za 1. 1934: Zupančica Franca, inž. v Ljubljani; Matjana Josipa, posestnika v Vižmarjih; Benkoviča Franca, posestnika v Blagovici; Kersnika Antona, gračaka na Brdu; Krajca Antona, posestnika in lesnega trgovca v Grahovem; Medena Anton, posestnika v Begunjah pri Cerkljici; Skotska Anton, posestnika v Domžalah; Pavlin Alojzija, posestnika in lesnega trgovca v Dovjem; Berdajska Leopolda, posestnika na Savi pri Litiji, Brusa Franca, posestnika v Čevljah; Pupisa Miroslava, posestnika in trgovca v Gornjem Logatu; Schauta Leon, gradiščanskega ekskavatorja na Smežniku pri Starem trgu; Zubukovca Stanka, posestnika in Lozu; Pogačnika Anton, posestnika in trgovca v Podnartu; Muleja Val

H. E. GROH

ČUDO MED PEVCI POJE V OPERETI RAZKOSNEGA VESELJA
DANES PRVIČ V JUGOSLAVIJI V FILMU

Pesem o sreči

GROH POJE KAKOR SE NIHOC DO SEDAJ. — NJEGOV GLAS JE BOZANSKI. — ON JE EDINI, KI MORA ZADIVITI SVET. — GROH JE PESEM, LEPOTA IN LJUBEZEN.

Telefon 21-24 „ELITNI KINO MATICA“ Telefon 21-24
Rezervirajte vstopnice! Predprodaja dnevno od 11. do 1/13. ure.
Predstave ob 4, 7/4 in 9/4.

NOV FOXOV ZURNAL

Dnevne vesti

Prisla kraljevsko rojstnega dne v sloškem radlu. Upraviteljstvo osovnih, meščanskih in srednjih šol opozarjano da bo v sloškem radlu v soboto dne 14. decembra ob 9. uri prisla rojstnega dne Nj. Vel. kralja Aleksandra. Odjalo bodo izvršili učiteljski abiturienti. Spored: 1. Korčnica, trio (klavir, čelo, vijolina), 2. V znamenju kraljevega rojstnega dne; govor, 3. Slovenske narodne; kitara solo, 4. M. Lamut: Kralju Aleksandru za rojstni dan; deklamacija, 5. Narodne pesmi: a) Ko so fantje proti vasi šli, b) So ptičje zbrane, c) Oblaki so rdeči, poje kvintet, 6. Dogodki iz življenja našega kralja, 7. Francoski plesi; Verdi: iz opere Ernani, kitara solo. Zar je moral doč; vijolina s spremjevanjem klavirja, 8. Hymna; trio (klavir, čelo, vijolina).

Iz »Službenega lista«. »Službeni list kr. banke uprave dravsko banovino zgozi kot lovski gostje, in se izkažejo z državno lovsko kartou, nabavljeno pri svojem pristojnem oblastu, se banovinska taksa dravsko banovine ne pobira. Ta odredba dobi obvezno moč 30. dan po razglasitvi v »Službenem listu«.

Neravnolne vesti o inž. Dedečku. Po

Ljubljani so se pricelle širiti vesti, da je bil konfirman inženjer g. Franjo Dedeček od italijanskih oblasti že obsojen. V zvezi s tem nam sporoči njegov pravni zastopnik odvetnik g. dr. Milan Korun, da se te vesti neučemljene in izmisljene. Preiskava se teče in bo v kratkem zaključena. Gosp. inž. Dedeček ni nicesar zakrivil in bo v kratkem izpuščen.

Smrt nadarjenega dijaka. Dne 9. decembra je umrl dijak meščanske šole na Pruhu v Ljubljani Josip Petek, šestinci posestnika in bivšega župana g. Ped-

ka Jerneja v Starem trgu pri Višnji gori.

Joško je pred tedni obolen na angin, zato

je ostal več dni v domači oskrbi, in ko

se mu je bolezen znatno zboljšala, se je

boječ, da ne zamudiše še nadaljnega sloškega

pouka, vrnil preoran zoper v šolo. Za-

radi ponovne prehale se mu je bolezen

povrnula in stopnjevala tako rapidno, da

nadarjenemu dečku klub skrbnemu zdrav-
niškemu prizadevanju ni bilo mogoče ote-

ti življenja. Naj mu bo zemljica lahka! —

Globoko žalujoči rodbini naše iskreno so

žalje!

Pocenitev soli Uorava državnih monopolov je znašala prodajno ceno fine na-

mizne soli na 5 Din za 1 kg. To sol prodaja-

v kartonskih škatlah po pol kg. Ker

je prodajna cena znižana na 5 Din za 1 kg,

to je na 2 in pol dinaria za pol kg, se op-

zira konzumenti, naj plačajo za škallo

pol kg fine soli samo 2 in pol Din in ne-

6 Din, kar je na skali načakan.

Vreme. Vremenska napoved pravi,

da bo deloma oblačno, nestalno vreme.

Včeraj je snežilo v Ljubljani in Mariboru,

dezeloval na v Soltu. Načelni snežen je ne-

dlo v Ljubljani in smo imeli do davi 25.5

mm padavin. Načišča temperatura je zna-

šala včeraj v Splitu 16. v Skoplju -1. v

Sarajevo -8. v Beogradu -5. v Zagrebu -6.

v Ljubljani -7. v Mariboru -8. Davi je kazal barometer v Ljubljani 756.8.

temperatura je znašala 9.8.

Zastrnila se je, ker ni smela na ve-

selice. V Sarajevu se je zastrupila v tretk

popoldne 20-letna želenčarica hčirka Amalija Sitzwohl. V smrt je bla, ker ji starši niso dovolili hoditi na veselice. V tretk

popoldne, ko so ti zoneti branili oditi z doma,

je odšla v trgovino, kupila pol litra

octove kisline in jo popila. Preniljala so jo v bolnico, kjer je na kmalu umrla.

Če ima žena ljubnika. Neki trgovci v

Sabu ima ženo, ki se rada ozira na drugih.

Mož je že deli časa domnevai, da mu je žena

nezvesta, končno je pa sklenil prenirati se

o tem, da bi se od ne ločil. V ta namen je

navidezno odpotoval, na se je ponovno nena-

denoma vrnil in zasebil ženo z ljubkom. Ni

ta potenil iz žena revolverja, da bi n-zve-

zo ženo in neneha zanesljivosti ustrelil. Tem-

več je vrgel njege v same strelci na sneg.

njo je pa tudi na pol naga odvedel v ob-

činski urad, da je imel prične neneha nezve-

stobi. Nezvesta žena je morala v občinskem

uradu podnisi zanisnik o svoli nezvestobi.

Božične in novletne razglednice (10

vrst) se naročajo pri Cilli Metodovi družbi,

Ljubljana, Beethovenova ulica št. 2.

Cena: 1 komad 1 Din; trgovci dobijo 25 od-

stotkov popusta. Kupujte domače, narod-

ne razglednice!

Iz Ljubljane

Iz Slovenske kraljevega rojstnega dne.

Komandanča mesta je odredil: Na dan rojstva

Nj. Vel. kralja Aleksandra I. bo služba

z pravoslavnim kanepi ob 9. v stolni cer-

kvi pa ob 10. Vsi aktiven častniki in voja-

ški uradniki bodo prispevali službi bo-

ži v pravoslavnih kanepih, polem na stol-

nici. Rezervni častniki pravoslavne vere bo-

do prispevali službi božji v pravoslavnih

kanepih, oni katoličke vere pa v stolnici v

črni, ki je dolokren tudi za aktiven častnik.

Rezervni častniki, ki bi ne mogli prispevati

službi božji, morajo pismano opraviti.

V nedeljo ob 11.20 bo sprejel koman-

dant divizije in oficirskem domu čestitke.

Čestitke naj pridejo vsi skleni in re-

zervni častniki in vojaški uradniki ljubljans-

ke garnizije. Oblike donedolne za čestnike

in uradnike praznična, za rezervne čas-

nike je zelenča siva, odnosno civilna ve-

černa, da manjša vstrelna kaleta.

Izliki so bili hreznopelniki? Priklo-

jam: V serdjo zlitrati je zapadlo v Ljubljani

ogromno snežo in snežilo je vse dan, da

ne odkidašči na zaledju. Sroči so bili za-

medeni vse česte, njeni včasih

ne prehod. Ljudia so gašili na sneži.

Ali živeli v mestnih predmestih, kjer

je bilo nekaj lepih hiš, so zaledju

ne vložili v zaklep, kjer so bili

ne potrebiti in kjer so bili

A. O. Emery:

24

Dve siroti

Roman

Vsi, mornarji in potniki, so bili prisilni priznati si odkrito, da plujejo njihove ladje počasi in da se torej z begom ne bodo mogli rešiti. Kapitan bi se lahko na to skliceval in dokazal, da jim ne preostaja nič drugega, nego spustiti se v boj.

Toda kapitan ni bil samo mornar, hrepeneč po osveti. Bil je tudi pošten in iskren. Zato je iskal sredstvo, kako bi nasilit svoje hrepenečje po osveti, ne da bi se pri tem izneveril svoji dolžnosti.

To pa ni bilo lahko; končno mu je pa le šinila v glavo srečna misel.

— Ker ne plujemo tako hitro, kakor Angleži, — je pomisli, — nas kmalu opazijo in morali se bomo spustiti v boj ne glede na svoje obveznosti.

Kapitanovo slutnjo je kmalu podprl krmar.

— Tristo vragov!... — je vzkliknil, — zdi se mi, kapitan, da ti cigančakajo, da odgovorimo na njihovo znamenje!

Kapitan se je ustavil pred krmarem.

— Kaj bi rad? — je vprašal osor-

no. — Reči hočem, kapitan, da nas smatrajo ti tolovaji za nekoga iz svoje tolpe in da nam dajejo znamenja, naj pružemo ki njim.

Kapitan je dal takoj poklicati generala. Lafayette je prišel v spremstvu častnikov.

— Kaj se je zgodilo, kapitan, — je vprašal začudeno.

Kapitan je stopil z generalom v stran in mu povedal, za kaj gre. Ko je končal, mu je dejal general tiso:

— To, kar ste mi zdajte povedali, kapitan, ne more ostati samo med nama. O tem je treba obvestiti vse moje častnike.

In ne da bi čakal, da bi kapitan pridril, se je obrnil general k častnikom, stojecim za njim:

— Gospoda, angleška eskadra nas zasleduje. Naš poveljnik mi je pravkar povedal to.

XVIII.

Vest, ki so jo slišali iz generalovih ust in ki jo je potrdil tudi kapitan, je napravila na častnike globok vtis.

Ni sicer izvrala silnega presenečenja, kajti poveljnik eskadre ni nikoli skrival mnenja, da utegnejo naleteti na angleške ladje, ki jih je križarilo mnogo po morju že od začetka angleško-ameriške vojne.

— To bi bil čudež, — je zatrjeval kapitan venomer, če bi dosegli svoj cilj, ne da bi naleteli na Angleže.

Castniki torej niso bili presenečeni. Zanimalo jih je samo, kakšen bo izid tega srečanja. Ali pride do bitke? In kakšen bo konec?

Cakali so nestрпно, kaj poreče general.

Lafayette je stopil k kapitanu, rekoč:

— Kapitan moji častniki so si vzel vaše besede zelo k srcu... Nobenega ni med njimi, ki bi hotel uiti Angležem. Če bi ubogali samo svoj pogum in nestrnost, bi vas takoj prosili dati znak za bitko... V imenu teh pogumnih mož in tudi v svojem imenu vas torej prosim, da mi dovolite nekaj vprašati vas.

— Govorite, general, — je odgovoril kapitan mirno.

— Povejte mi, prosim, kdaj nas bo

po vašem mnenju dohitela angleška eskadra?

Mornar je nameril daljnogled na jadra, ki so se že razločno videla na obzorju.

Potem se je pa obrnil, rekoč:

— Ce se veter ne poleže, nas dohit Sovražnik v šestih najpoznejne v sedmih urah.

Tako torej, kapitan, nam preostaja samo še teh nekaj ur, da napremo vsa jadra in poskusimo malo povečati razdaljo med nami in Angleži.

— Povečati razdaljo? — je vzkliknil kapitan začudeno. — Misli sem, da sem se v tej stvari dovolj jasno izrazil... Ker pa že hočete, vam povem znova, da bi niti vsa jadra ne mogla bolj pognati vrogih ladij, ki jim sicer poveljujem v svojo čast, nikakor pa ne v svojo srečo.

Lafayette je komaj zadrževal jezo, ko je odgovoril:

— In vendar, gospod kapitan, morava skupaj ukreniti vse, kar zahteva naš polozaj.

— Kaj bi pa hoteli ukreniti, gospod markiz?

In ne da bi počakal, kaj bo general odgovoril, je nadaljeval:

— Poznam nekaj, kar je dolžnost vseh mornarjev, ki pridejo v naš polozaj. Obrniti se v vok in kreniti s čelom proti Sovražniku.

In kapitan je iztegnil drhtečo roko proti obzoru.

— Odpluti nasproti tistim, ki nas zasledujejo? — se je začudil markiz.

— Saj sem vas že rekel, gospod markiz; zasledovati je mogoče samo bežeče.

In s povišanim glasom je pripomnil:

— In ta eksadra nas ne bo zasledovala, to vam prisegam!

— Že je hotel izdati povelje, ko ga je Lafayette zadržal, proseč ga, naj ga posluša do konca.

Toda kapitan je generalovo prošnjo odbil rekoč:

— Saj vem že vnaprej, kaj mi hočete predlagati, in moja dolžnost je prihraniti vam to brezplodno prizadevanje.

Kapitan je govoril z osornim glasom kakor vedno, kadar je bil slabe volje. Če bi se bil ta pogovor nadaljeval še nekaj časa, bi bila bruhnila kapitanova jeza na dan.

Lafayette se je tolažil z misljivo na razliko v starosti med seboj in kapitancem. Ker je bil trdno sklenil, da se ne bo dal zapeljati k izbruhi jeze, je odgovoril še potem, ko se je bil že pomiril:

— Kar ste mogli odkloniti generalu Lafayetu, ki je zastopal samo svoje osebno mnenje, tega ne odklonite od poslanca teh gospodov, ki mu je načrtočno sporočiti vam sklep njihovega posvetovanja...

— Pa venadar niste pozabili, gospod markiz, — je dejal kapitan s posebnim povdarkom, — da sem za bogom edini gospodar tega brodovja, ki sem prevzel poveljstvo nad njim?...

— Mar ste vi sami pozabili, da ste prevzeli obveznost prepeljati naše čete na ameriška tla? — mu je odgovoril Lafayette.

— Da, če nam ne zastavi poti nemagljiva ovira.

— Strogo vzeto bi bili oproščeni svoje dolžnosti samo če bi se brodovje potopilo.

— Kaj pa če bi me Sovražnik izvral na boj?

— Bi se mu moral za vsako ceno izogniti!...

po vašem mnenju dohitela angleška eskadra?

Mornar je nameril daljnogled na jadra, ki so se že razločno videla na obzorju.

Potem se je pa obrnil, rekoč:

— Ce se veter ne poleže, nas dohit Sovražnik v šestih najpoznejne v sedmih urah.

Tako torej, kapitan, nam preostaja samo še teh nekaj ur, da napremo vsa jadra in poskusimo malo povečati razdaljo med nami in Angleži.

— Povečati razdaljo? — je vzkliknil kapitan začudeno. — Misli sem, da sem se v tej stvari dovolj jasno izrazil... Ker pa že hočete, vam povem znova, da bi niti vsa jadra ne mogla bolj pognati vrogih ladij, ki jim sicer poveljujem v svojo čast, nikakor pa ne v svojo srečo.

Lafayette je komaj zadrževal jezo, ko je odgovoril:

— In vendar, gospod kapitan, morava skupaj ukreniti vse, kar zahteva naš polozaj.

— Kaj bi pa hoteli ukreniti, gospod markiz?

In ne da bi počakal, kaj bo general odgovoril, je nadaljeval:

— Poznam nekaj, kar je dolžnost vseh mornarjev, ki pridejo v naš polozaj. Obrniti se v vok in kreniti s čelom proti Sovražniku.

In kapitan je iztegnil drhtečo roko proti obzoru.

— Odpluti nasproti tistim, ki nas zasledujejo? — se je začudil markiz.

— Saj sem vas že rekel, gospod markiz; zasledovati je mogoče samo bežeče.

In s povišanim glasom je pripomnil:

— In ta eksadra nas ne bo zasledovala, to vam prisegam!

— Že je hotel izdati povelje, ko ga je Lafayette zadržal, proseč ga, naj ga posluša do konca.

Toda kapitan je generalovo prošnjo odbil rekoč:

— Saj vem že vnaprej, kaj mi hočete predlagati, in moja dolžnost je prihraniti vam to brezplodno prizadevanje.

Kapitan je govoril z osornim glasom kakor vedno, kadar je bil slabe volje. Če bi se bil ta pogovor nadaljeval še nekaj časa, bi bila bruhnila kapitanova jeza na dan.

Lafayette se je tolažil z misljivo na razliko v starosti med seboj in kapitancem. Ker je bil trdno sklenil, da se ne bo dal zapeljati k izbruhi jeze, je odgovoril še potem, ko se je bil že pomiril:

— Kar ste mogli odkloniti generalu Lafayetu, ki je zastopal samo svoje osebno mnenje, tega ne odklonite od poslanca teh gospodov, ki mu je načrtočno sporočiti vam sklep njihovega posvetovanja...

— Pa venadar niste pozabili, gospod markiz, — je dejal kapitan s posebnim povdarkom, — da sem za bogom edini gospodar tega brodovja, ki sem prevzel poveljstvo nad njim?...

— Mar ste vi sami pozabili, da ste prevzeli obveznost prepeljati naše čete na ameriška tla? — mu je odgovoril Lafayette.

— Da, če nam ne zastavi poti nemagljiva ovira.

— Strogo vzeto bi bili oproščeni svoje dolžnosti samo če bi se brodovje potopilo.

— Kaj pa če bi me Sovražnik izvral na boj?

— Bi se mu moral za vsako ceno izogniti!...

po vašem mnenju dohitela angleška eskadra?

Mornar je nameril daljnogled na jadra, ki so se že razločno videla na obzorju.

Potem se je pa obrnil, rekoč:

— Ce se veter ne poleže, nas dohit Sovražnik v šestih najpoznejne v sedmih urah.

Tako torej, kapitan, nam preostaja samo še teh nekaj ur, da napremo vsa jadra in poskusimo malo povečati razdaljo med nami in Angleži.

— Povečati razdaljo? — je vzkliknil kapitan začudeno. — Misli sem, da sem se v tej stvari dovolj jasno izrazil... Ker pa že hočete, vam povem znova, da bi niti vsa jadra ne mogla bolj pognati vrogih ladij, ki jim sicer poveljujem v svojo čast, nikakor pa ne v svojo srečo.

Lafayette je komaj zadrževal jezo, ko je odgovoril:

— In vendar, gospod kapitan, morava skupaj ukreniti vse, kar zahteva naš polozaj.

— Kaj bi pa hoteli ukreniti, gospod markiz?

In ne da bi počakal, kaj bo general odgovoril, je nadaljeval:

— Poznam nekaj, kar je dolžnost vseh mornarjev, ki pridejo v naš polozaj. Obrniti se v vok in kreniti s čelom proti Sovražniku.

In kapitan je iztegnil drhtečo roko proti obzoru.

— Odpluti nasproti tistim, ki nas zasledujejo? — se je začudil markiz.

— Saj sem vas že rekel, gospod markiz; zasledovati je mogoče samo bežeče.

In s povišanim glasom je pripomnil:

— In ta eksadra nas ne bo zasledovala, to vam prisegam!

— Že je hotel izdati povelje, ko ga je Lafayette zadržal, proseč ga, naj ga posluša do konca.

Toda kapitan je generalovo prošnjo odbil rekoč:

— Saj vem že vnaprej, kaj mi hočete predlagati, in moja dolžnost je prihraniti vam to brezplodno prizadevanje.

Kapitan je govoril z osornim glasom kakor vedno, kadar je bil slabe volje. Če bi se bil ta pogovor nadaljeval še nekaj časa, bi bila bruhnila kapitanova jeza na dan.

Lafayette je komaj zadrževal jezo, ko je odgovoril:

— In vendar, gospod kapitan, morava skupaj ukreniti vse, kar zahteva naš polozaj.

— Kaj bi pa hoteli ukreniti, gospod markiz?

In ne da bi počakal, kaj bo general odgovoril, je nadaljeval:

— Poznam nekaj, kar je dolžnost vseh mornarjev, ki pridejo v naš polozaj. Obrniti se v vok in kreniti s čelom proti Sovražniku.

In kapitan je iztegnil drhtečo roko proti obzoru.

— Odpluti nasproti tistim, ki nas zasledujejo? — se je začudil markiz.

— Saj sem vas že rekel, gospod markiz; zasledovati je mogoče samo bežeče.

In s povišanim glasom je pripomnil:

— In ta eksadra nas ne bo zasledovala, to